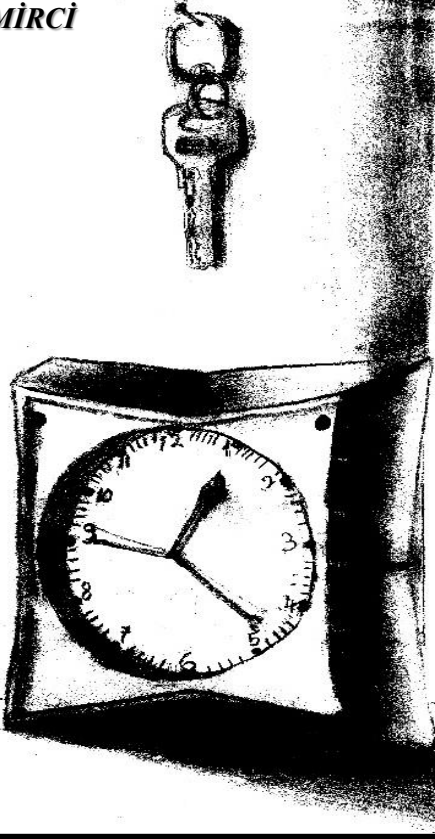

Ali DEMİRCİ

Eray ERKOÇOĞLU AĞAÇTAN İNSANA

Yeşillenirim yaprak yaprak,
Zamanı gelince, yavaş yavaş.
Benim acelem yok beklerim zamanımı.
Tomurcuklanışım sana yeniyi müjdelersin.
Gelecek güzel, güneşli günleri...
Sen de yenilenirsin, bir başka çarpar kalbin artık.
Umutlanırsın, heyecan dolar içine.
Türlü türlü renkler sunarım sana,
Her çeşidinden meyvenin.
Çıkarsın dalıma uzanırsın gökyüzüne.
Yapraklarımın arasında saklanır,
Gölgede çay yudumlarınsın keyiflice.
Kabuğuma sevdiğinin adını kazırırsın,
Sanki çizdiğin kalp seninmiş gibi.
Bilmezsin nasıl kırdığını benimkini.
Yaşlanırım, azalır yapraklarım.
Odun olurum sana kış gecelerini ısıtmaya,
Yakarsın beni gene içini ısıtırım her bahar olduğu gibi.
Hep sen iyi ol isterim.
Ama sen baltanın sapını bile benden,
Kuracağın kapıyı bile dalımdan yaparsın.
Sapan yaparsın yuvalarını dallarıma işleyen kuşları
Vurmak için eğlencesine.
Bu böyle sürmez bilesin.
Böyle sürmez bilesin.

Asım Behnan ULUĞ ÇOCUK KALBI

Çocuklar bizim baktığımız dünyaya çok farklı bir açıdan bakarlar. Çocuklar bizim yaptığımız işleri oyun olarak algırlarlar, kavgaları bile oyundur. Kavgalar demişken hani dedim ya her şeyi oyun gibi algırlarlar diye, işte sıkıntı da tam burada. Siz diyorsunuz ya hani yeni nesil niye böyle şımarık, tembel, kavgacı? İşte tam olarak şu yüzden: Siz çocuklarınızın yanında kavga edip, dövüşüp onlara kötü örnek oluyorsanız ve onlarla hiç zaman geçirmeyip sosyal alanda onlara sosyalleşmeyi öğretmiyorsanız, sizin yeni nesillere bunları demeye hakkınız yok. Çocuk parka gider, arkadaşlarıyla saklambaç, körebe vb. oyunlar oynar babasıyla vakit geçirir, işte çocuk budur siz çocukları ne sanıyorsunuz ki. Gidip beş yaşında okula yazdırıp hemen okusun, hemen avukat, doktor, savcı, mühendis, vb. olsun, çalışsın ilerde çok para kazansın diye uğraşıyorsunuz; ama o çocuk daha oyun oynayacak, daha ailesiyle birlikte vakit geçirecek. Siz çocuklara çok büyük baskı yapıyorsunuz sonra hemen erkenden benim çocuğum okumadı, işi yok, kavgacı tiriplerine giriyorsunuz.

Sonra anne baba, çocuk okumadı diye birbirini suçlayıp kavga ediyor, çocuklara kötü örnek oluyor. Çocuklara baskı yapmayın; önce çocuğunun yeteneğini, neleri sevdiğini, neleri sevmediğini öğrenin. Sonrasında sevmediği şeylere uzak, sevdiği şeylere yakın tutun.

Yeni nesile laf söylenmesin; çünkü onlar daha çocuk... Onlar anlaşılmaya iyiye ve güzele yönlendirilmeye ihtiyaç duyuyor.

Mustafa Fahir AVAN ARKADAŞ

“Bana dostunu söyle sana kim olduğunu söyleyeyim” demiş Mevlana.

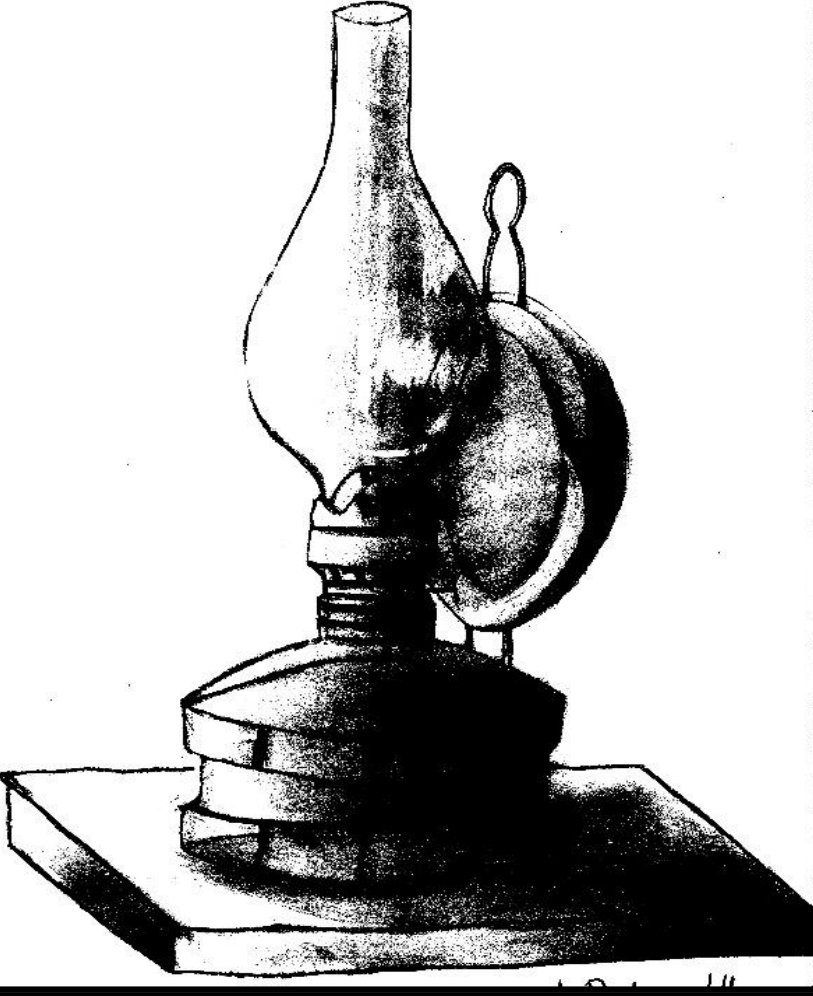
İnsan yalnız yaşayamaz. İlle de çevresinde birileri olsun ister. Bir ses, bir nefes olsun ister yanı başında. Arkadaş ister kısaca. Dertleşeceği, eğleneceği, paylaşacağı, yeri gelince kavga bile edeceği bir arkadaş.

Seçimleri vardır Ademoğlu'nun. Hayatı seçimlerinden ibarettir. Önüne gelen her yol ayrımında birisine girmeli, ötekenden vazgeçmelidir. Kimi alaycıdır. Ciddiye almaz hayatı. Sanki hayat bir sahne, o da bir tef sanatçısı... Çalar durur. Çaldıklarını da birisi dinlesin ister. Kimi ise öylesine ciddiye alır ki hayatı sanki yarın uyanamayacakmış gibi yaşar hayatı. Dolu dolu...O da ister aynen birileri olsun yanında hep.

Seçimleri vardır insanoğlunun. En önemli seçimi ise arkadaşlıktır elbette. Arkadaş... Kimi durgun, dağ başındaki tek bir ağaç gibi, kimi fırtınalı bir hava gibi, denizcinin başına bela. Kimi nefes gibidir; olmadan yaşayamazsın, kimi irin gibidir bir an önce kurtulman gereken.

“Üzüm üzüme baka baka kararır” der bir atasözümüz. Evet doğru. Yanlış bir arkadaş bize her daim yanlışlarıyla gelir. Bizim de hayatımızı karartır. Kötü ne varsa girer hayatımıza kapı altından giren esinti gibi. Önce farkına varamayız soğukluğunun. Ama yavaş yavaş hasta eder bizi. Çürütür bedeni, iş göremez hale getirir. Hastalanırsız farkına varmadan ve tedavisi çok pahalıya mal olur. Ödememiz gereken ücret boşa giden bir hayat olur. Var mı sizce fiyatı?

Doğruluğa yelken açan geminin sizce rotası yanlış olur mu? Ulaşır mı sizce kimsesiz boş limanlara? Rotası doğruluk olan arkadaş ise bizimle birlikte seçer yol ayrımındaki doğru sapağı. İlle bizimle girer o sapağa. Bilir ki sonu aydınlıktır, bilir ki yeşillenen yapraklar gibi her yerinden güzellikler tomurcuklanan bir hayat vardır yolun sonunda.

Her insanda nefis vardır. Nefis insanın yönettiği ama bazen de yenik düştüğü bir emanettir. Nefis öyle bir şeydir ki insanın bu dünyada en büyük düşmandır; ama burada insanın çok büyük payı yani insanın verdiği kararlar vardır. Nefis her zaman kötü şeyler ister. Tam olarak kötü değil de daha çok insanın zevk alacağı her şeyi ister. Ama bu zevk alınacak şeylerin arasından birçoğu da dinen yasaklanmış şeylerdir. İşte biz insanlar da tam burada devreye giriyoruz. Biz her zaman eğlenelim, içelim, edelim diye düşünüyoruz. Niye çünkü bize eğlenceli olan her şey çok güzel geliyor. İnsanın aklını çeliyor; ama biz bu dünyaya sınav için geldik, bize görevler verildi ve bu görevleri yapmamızı engelleyecek bir de nefis verildi. Biz nefsimize yenik düşmeyerek bu görevleri yaparsak bize bir cennet vaat edildi; ama nefsimize yenik düşüp bu görevleri yapamazsak, bize bir de ceza olarak cehennem verildi. İşte nefis bu yüzden çok önemlidir. Nefsimize hepimiz hakim olup görevlerimizi yerine getirelim ki biz de cennete girebilelim.

Bir de şunu söyleyeyim Peygamber Efendimizi bir gün çok büyük bir savaştan çıkmış ve geliyormuş oradan birisi işte sonunda savaştan kurtulduk demiş. Peygamber Efendimiz: “Hayır, asıl savaş bitmedi; asıl savaş nefsimizledir.” demiş.

Mustafa DEMİROK
SEVGİLİYE MEKTUP

Mutluluğa hasret kalmış bir çocuk düşünün.
Sırtında bir dağ gibi özlem, biraz ümit...

Rüzgarda uçuşan yapraklar,
Viran etse seni seven kalbimi,
Elini tutmamı çok görme bana.

Maviye hasret gibi sevdim ben seni.
Yeşil bir vadide oluk oluk kan aktı yüreğimden.
Yüreğime dokun ellerinle.

Sakin, sakın beni unutma ey sevgili!

Eren AKYOL
AKIL

Akıl insana verilmiş en büyük nimettir. Akıl insanı bütün canlılardan ayırt eden tek noktadır. Akıl insanın düşünmesini, düşünüp kendi yolunu çizmesini sağlar. Akıl öyle bir şeydir ki sınırı yoktur, düşündükçe düşünür ürettikçe üretir. Akıl insanın diğer canlılardan farklı olarak düşünüp hayatını düzene koymasının evreni araştırmasını, bir şeyler keşfedip kendini gündün güne büyütmesini sağlar. Sınırsız bir hazinedir akıl ve bu hazine insan tarafından yeni bilgiler ile süslenir. Özellikle gençlik çağlarında akla dair hazinelerini en güzel şekilde süsleyenler yaşlandığında bunun faydasını fazlasıyla görecekler. “Akılsızlık etti.” sık sık duyduğumuz bir cümledir. Oysa insan akılsızlık edemez çünkü o aklın en üst seviyesine kadar çıkma yetisine sahiptir. Fakat konu hakkında yeterince bilgi sahibi olmadığı için yanlış bir karara vardığını anlatmak için kullanılması durumunda oldukça anlamlıdır. Şu gençlik döneminde “akılsızlık etmeyip” en güzel şekilde bilgilenmeli ve aklımızı en pahalı, en dikkat çekici mücevherler gibi süslemeliyiz.

Yusuf DEMİROK
SEVGİLİYE ÖZLEM

Özledim, canım acırcasına özledim. Hatırlıyor musun bilmiyorum. Elini uzatmıştın bana. Bense utandım, dokunamadım o narin tenine. Bir kitapta okumuştum, insan sevdiği kişinin elini tutmaya kıyamazmış. Ben de tutamadım. Orda başladı sana olan sevgim. Yeri geldi kitaplarda, şarkılarda aradım seni, bir yazıda bir nakaratta; ama hayallerimden asla çıkaramadım. Sonra hayalimin bir an gerçek olduğunu anladım. Canım yanıyordu, hayallerim de sis gibi dağılıyordu.

İki sefer doğum günün geçti aradan. Sadece mesaj atabildim, elimden bir şey gelmedi. Kızarsın sandım, korktum. Oysaki bir sürü düşler planladım; ama dediğim gibi hepsi sis oldu gitti. Evet başkaları girmedi, girmeyecek de; çünkü ben sadece sen diyordum, sadece seni sayıyordum, belki seni görürüm ümidiyle. Sokaklarda seni aradığım oldu; ama ne sen ne de biz vardık o sokaklarda. Sen başka sokaktaydın, ben başka sokakta... Elbet bir gün denk geleceğiz. Elbet bir gün denk geleceğiz ve hep seni aynı yerde bekleyeceğim. Gel artık!

“Çünkü Ben Seni, Bir Çocuğun Annesini Özlediği Gibi Özledim”

Can BODUR O'NU NASIL SEVMEYİYİM

O'nu hiç görmedim. İsmi söylemeyeyim. Kısaca 571 diyeyim. O'nun sevgisi kalbimize işlemişti. Ben de isterdim O'nu görmek ve O'nun sohbetinde bulunmak. Elbet bir gün göreceğiz. Keşke şimdi görsem, bütün sevenlere O'nu anlatsam.

O'nun bıraktığı Kura'n ile sünnetle büyüyorum. Sizlere O'ndan güzel bir hikaye anlatayım. O'ndan bahsedilen ortamda mis kokuları gelirmiş.

Bir gün bir komşusu O'nun evinin önüne çöp atmış. O da çöpü alıp çöplüğe koymuş. Bir gün, iki gün... Bu öyle günlerce devam etmiş. Sonra uzun süre çöp atılmamış. Araştırmış komşusunun çok hasta olduğunu öğrenmiş. Komşusunu ziyarete gitmiş. Komşusu onu karşısında görünce çok şaşırılmış. Siz nereden öğrendiniz hasta olduğumu demiş. O, uzun süre çöp atılmayınca merak ettim, araştırdım demiş. Geçmiş olsun demiş. Komşusu yaptığından çok utanmış, özür dilemiş.

O'nu Nasıl Sevmeyeyim?

O Gönüllerin Sultanı Hz. Muhammed Mustafa.

Selam ve Selat O'na.

Ömercan YAVUZ HAYAL

Hayal bir insanın kendinde olmasını istediği şeyleri düşlemektir. Ben hayal kuranları pek sevmem, daha doğrusu hayal kurup o hayalin peşinden koşmayanları pek sevmem. İnsanlar hayallerini sadece etrafındakilere söylemek için kuruyor gibi geliyor bazen bana. Bir hayal kuracaksan eğer o hayalin peşinden koşacaksın, o hayali gerçeğe döküceksin. Eğer sen o hayali gerçeğe dökmeye çalışmıyorsan yaz gününde kartopunu elinde tutmaya çalışıyorsun.

Hayallerin sınırsız dünyasında mutlu olmayan veya ısrarla olumsuz durumları hayallerinize eklemeye çalışan insanlardan uzak durarak da hayallerinize yaklaşmak için büyük bir adım atabilirsiniz. "Bu hayal gerçek olmaz." diye bir cümleyi tek başınızdaki kurmayın. Azim ile çıktığımız bu yolda hayaller en büyük pusulanız. Kendi hayatınıza dair her hayalden yalnız ve yalnız siz sorumlusunuz.

Furkan ŞAHİN AĞAÇ

Mahallemizde bir ağaç var, yol kenarında selamlayan herkesi.
Yaşlı bir ağaç, şahit bütün tarihine mahallenin.
Kimse bilmez yaşını, göstermez de ha!
Ama herkes o ağacı bilir.
O ağaç da herkesi...

Kim bilir neler yaşamıştır, neler görmüştür.
Nice hatıralar, nice dostluklar, nice ayrılıklar...
Neler yaşanmıştır o ağacın gölgesinde, bir düşünün hele.
Bunu bir tek o ağaç bilir sadece, o şahittir yaşananlara!
Büyük, çok güzel ve görkemli, kadim bir ağaçtır o!

Belki o bile yaşını bilmiyordur.
Ama kesin olan şu ki o herkesin hikayesini biliyordur.
Gölgesinde serinleyen insanların, önünden geçen selamsızların;
Hatta ona su veren insanların bile,
Bütün yaprak dökümlerini, ağır ağır geçen mevsimleri,
Bunu bir tek o ağaç bilir!

Berat Adem Can BODUR 2017 EYLÜLÜN 28'İ

2017 Eylülün 28'i...

Sen üşüdüm deseydin,
Ben gençliğimi yakardım.

Zehir bile parayla...
Aşk için verilmez mi ömür?

Sevgili!
Sanma ki bir gülüşün,
Bir ömre bedel.
Bir ömre beğil, bin ömre bedel.

Kalbim seni keşfetti,
Cennetini buldu.
Aşk bu...

İlk görüşte aşk...
Evet doğru...
Ve devam ediyor yüreğimde ilk günkü gibi.

Seninle doğdum, bırakma beni.
Ölürüm sevgili.

Zeki ÜSTÜN

KİRPİKLERİNİN DEĞDİĞİ YER

Gözlerinin baktığı yerde parıldayan yıldızlar,
Pır pır pır ışıkları,
Devirir gecenin karanlığını bakışların.
Nereye baksan kendimi görürüm,
Bir ayna gibi;
Ya da sen bende, ben sende gibi.
Kısacık bir ömrü sığdırmak isterim,
Göz kapaklarına.
Ve yasaklamak isterim özgürlüğü,
Gözyaşlarına senin.
Akmasınlar öyle başıboş delice,
Benden habersizce.
Avuçlarıma dökülsün isterim.
Yıkasınlar bütün kirlerimi.
Kırpıklarının değdiği yerde ben olsam,
Her açıp kapanışta gözlerin.
En önce beni görse,
Ve en son ben olsam gördüğün.
Kırpıklarının değdiği yere dokunsam.

Aslında herkesin bildiği, tanık olduğu bir kasaba hayatıdır hikayeye konu olacak. Mutlu insanlar, güzel komşuluklar, kız alıp vermeler. Arada tarla sınırı kavgaları ya da hayvanların sebep olduğu küçük ama büyüme potansiyeli olan tartışmalar. Sözü geçen büyükler, söz dinleyen daha küçükler vesaire. Ama çoğu zaman işler ortak yapılır, selamlar alınır selamla verilir. Hele bir de sohbet güzel oldu mu gelsin çaylar, dolsun kahve fincanları. Köyün kahvecisine gün doğar. Ee, ne de olsa para var işin ucunda!

İnsanları kadar bir de köyün kahramanı Lady var hikayede. Lady ilk bakışta sıradan, biraz da tembel bir hayvan. Herkesin kokusunu bilir ama ha. Herkes de onu kendinin bilir. Besler, su verir. Daha bir başka davranır köylü ona diğer hayvanlardan. Çünkü bilirler aslında Lady'nin zekasını. Güvenirler de hayvancağıza. Hayvan dedim kusura bakmayın okuyucular ama öyle işte... siz anlayın.

Bilirsiniz Anadolu'nun kışları beladır. Bir kar yağmaya görsün. Yollar kapanır, buz tutar; saçaklar sakal uzatmış hippi gibi sarkar damlardan buzlar. Evlerin camlarına naylonlar gerilir, soğuk grip de eklemeleri ağrıtmamasın diye. Ne de olsa köy yerinde doktor yok. Herkes kendi doktoru olmak zorunda. İşte tam da bu havalarda insanlar en çok birbirlerine muhtaç olurlarmış. Bir de bilin bakalım kime?

O gece hava soğuk mu soğuk. Evlerin içinde bile rüzgar hain bir şeytan üflemesi gibi püff püff esiyor. Sobalar yanıyor ama ne çare. Tipi başladı ayazını da getirmiş yanında. Ne de olsa eski dostlar. Dünyayla yaşıt dostlukları. Ahmet amca ile Firdevs teyze evlerindedir. Çocukları zor zanaat okuttular gönderdiler şehre. Yani herkes kendi derdinde, kendi ile baş başa. Firdevs teyze yaşlı ama dik. Kendi işini kendisi görür. Ahmet amca da kıyamaz karısına. İki gözü üzerinde. Titrer üstüne ayağına taş değmesin, canına bir zeval gelmesin diye. Köylü adamı sert olur hele de bu coğrafyada. Ahmet amca biraz farklıdır. İçlidir o, hisli... Bir o kadar da seviyor karısını. Bir gece Ahmet amca sobayı kontrol etmek için, Firdevs teyzeyi de uyandırmamaya çalışarak doğrulmuş yataktan. İyi ki de uyanmış. Çünkü hayat dostunun yanında yangılar, ama o da belli etmek istemez en güzel dostuna sancısını. Hani kan kusup kızılık şerbeti içtim misali. Ahmet amca durur mu hiç hemen çıkmış dışarı konu komşu bulmaya. Daha da doğrusu çare bulmaya, acı azaltmaya... Dışarı kar, tipi... Yollar kapalı. Hiçbir araç çıkamaz yola. Tek çare kızak. Kızağı kim çekecek? Öküzler. Ama onlar da çıkamazlar bu havada yola. Köylü seferber oldu derde derman olmak için. Kimi Firdevs teyzenin başında kimi Lady'yi bulma peşinde. Hınzır köpek yok ortalıklarda. Sanki çığ olmuş karla birlikte akmış vadiden aşağı. Ya da karanlıkla sözleşmiş de saklar kendini. Köylü bir oraya koşar bağırır adımı, bir uraya koşar çağırır ismini. Ama yer yarıldı Lady kök salmaya yerin içine girdi sanki.

Köylüler merak içinde ne yapacaklarını bilmeyerek bir oraya bir buraya koşturuyorlardı. Bir telaş ki sormayın gitsin. Birden belli belirsiz soluk alıştı duydu köyün en akıllı çocuğu Mahir. Sesin geldiği yöne doğru bir baktı ki Lady koşturarak geliyor. Mahir hemen yanına çağırdı Lady'yi, ancak köpek arkasına doğru bakarak olduğu yerde dönmeye başladı. Birden arkasında kızak çeken insanlar belirdi. Lady Firdevs teyzede ters giden bir şeyler olduğunu anlamış ve hemen yan köye koşturarak, nasıl olduğu anlaşılabilir bir şekilde yardım getirmişti. Firdevs teyze hemen kızağa konuldu, üstü sıkıca örtüldü ve kasaba hastanesine yola koyuldular. Tabi ki cankurtaran Lady de peşlerinde.

Köylüler Lady'nin bu kadar akıllı ve hisli bir köpek olduğuna inanıyorlardı. İnanırsanız da inanmasanız da Lady buydu. Sayesinde Firdevs teyze sağlığına kavuştu. Ee, Lady de artık köyün en değerlisi idi.

İMTİYAZ SAHİBİ

İdris GÖBÜTOĞLU

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Nur ELBİR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Büşra DİLAVER

GÖRSEL DANIŞMAN

Gizem Melike AŞGİT

YAYIN KURULU

Tamay ELBİR

Ali ÖZMEN

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK AHİ EVRAN MESLEKİ VE TEKNİK ANADLI LİSESİ

Atatürk Mah. Akşemseddin Cad. Zirve 1 Sok.

No:19/1 06760 Çubuk / Ankara

TEL NO:03128379282